

[Halfdan Hendriksen.]

til, at jeg i mine udtalelser i torsdags havde omtalt § 85, spørgsmålet om penge-fideikommissar, og nævnt, at det var en urimelighed, at disse pengefideikommissar for adskilliges vedkommende bestemte, at kvinder var unddraget arveret, og at jeg nu på dette punkt gik ind for en ligestilling mellem mænd og kvinder. Det gør jeg på praktisk talt på alle områder, men ikke med hensyn til arveret til tronen. Der er stor forskel på almindelig ligeret for mænd og kvinder og den specielle ligestilling, som ville komme til udtryk, hvis tronfølgen nedarvedes uden hensyn til køn.

P. N. Petersen (Røjle): Det er ganske givet, at der trænges til et oplysningsarbejde — sådan omtrent indledte den højtærede statsminister sin svartale før. Men nu er der jo forskellige måder at oplyse på, og jeg betragter det som en selvfølge, at den højtærede statsminister bestræber sig for, at det bliver et objektivt oplysningsarbejde, og ikke en tendentiøs agitation, der giver et forkert billede af de virkelige forhold. Det må være sådan, at enhver har let og uhindret adgang til at gøre sig bekendt med de forhold, der taler for og imod grundlovsændringen. Der har været tale om, at der skal tilstilles hver husstand de nødvendige oplysninger, og jeg må derfor gå ud fra, at det pågældende materiale kommer til at give udtryk for de forskellige synspunkter. Jeg kunne f. eks. tænke mig 4 publikationer: for det første den gældende grundlov, for det andet den af rigsdagen vedtagne grundlov, for det tredje et af regeringen udfærdiget memorandum, der i en koncentreret form anfører alle de fordele, etkammersystemet indebærer, og endelig for det fjerde de tilforordnede udtalelser om fordelene og manglerne ved både et- og tokammersystemet. Først da kan det med rette siges, at det bliver en virkelig objektiv oplysning, vælgerne får, inden folkeafstemningen finder sted.

Den højtærede statsminister talte om sømandsskab og mente, at jeg havde visse erfaringer i så henseende. Jeg er meget villig til at erkende, at den højtærede statsminister har ført større skuder end jeg; i øjeblikket har den højtærede statsminister jo hånden på selve statsskibets ror og må bestræbe sig for at undgå de skær, der findes i farvandet. Det tjener til ære for den højt-

ærede statsministers sømandsskab, at han finder, der er anledning til at drøfte spørgsmålet om suspensivt veto for derigennem at styrke den personlige frihed og mindretalletenes stilling overfor et overmægtigt flertal. Jeg takker den højtærede statsminister for denne uforbeholdne udtalelse, der giver mig håb om gode resultater af de videre forhandlinger, så at vi alle med glæde kan stemme for den nye grundlov.

Chr. Nielsen: Det har jo ikke manglet på indsigelser mod det foreliggende grundlovsforslag, men karakteristisk er det, at praktisk talt ingen af talerne eller ordførerne eller statsministeren har villet beskæftige sig synderligt med de ting, som jeg fremdrog og kritiserede. Det er her nøjagtig den samme forestilling som den, der har været opført i folketinget: man har en beslutning i partierne om, at for alt i verden vil man ikke drøfte kommunisternes ændringsforslag. I stedet forsøger man at skjule sig bagved en demokratisk karnevalsmaske og håber på, at befolkningens godtroenhed rækker så langt, at man kan få grundlovsforslaget igennem. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Interessen i den danske befolkning for det foreliggende grundlovsforslag er ikke så stor, at jeg mener der er rimelige muligheder for at få det vedtaget.

Statsministeren udtrykker sig på den måde, at min stilling til grundlovsforslaget må give stof til eftertanke. Jeg er ked af, at statsministeren ikke på nogen måde røbede, hvilke tanker han har gjort sig. Det havde dog ellers været meget rart, så man kunne have fået en drøftelse her. Men når man blot og bart siger, at det giver stof til eftertanke, forstår jeg på den anden side udmærket godt, hvad hensigten er med en sådan udtalelse. Hensigten er den, at man skal gå i gang med en forstærket agitation af den art, man i øjeblikket ser i landets presse: grundlovsmodstanderne, bag stræbet kobles sammen med kommunisterne, fordi vi går imod udenrigsparagraffen.

Det ærede medlem hr. Nielsen-Man gav udtryk for, at han ville være meget ked af at blive kaldt kommunist, fordi han opfordrede til at stemme mod grundlovsforslaget, og egentlig stod han og hældte vand ud af ørerne over at komme i den situation, at han skulle stemme sammen med mig mod grundlovsforslaget. Jeg tror, jeg kan trøste det ærede medlem med, at ude i den danske